

Když se z dítěte stane manipulátor

O tom, jak správně vychovávat dítě, jsme napsali mnoho článků. Většinou vás, čtenáře, upozorňujeme, jak k dítěti přistupovat a kladně ovlivňovat jeho emoční nastavení. Věřím však zároveň, že realita jménem „výchova dětí“ může být pro mnohé z vás o hodně tvrdším oříškem a naskýtá se během ní mnoho různorodých situací, které jsou pro vás ve výchově překážkou.

Dnes jsem měla rozhovor se svojí klientkou, která vždy chtěla být dobrou matkou. Ta její nevěnovala výchově dostatečnou pozornost a má klientka si tak z období dětství nese nepříjemné myšlenky, pocity nedostatku pozornosti a citového odcizení. V období puberty se zařekla, že nikdy nebude děti vychovávat stejně jako její matka a bude tou lepší, hodnější a citlivější mámou.

Dnes má děti tři a snaží se jim dávat maximum. Tráví s nimi volný čas, platí drahá studia, vaří teplé obědy i večeře. Během našeho dnešního rozhovoru se mi svěřila, že má obavy z chování vlastního dítěte a není si jistá, zda ho vychovává správně. Její sedmiletý syn jí totiž začal vydírat. Pokud nedělala to, co chtěl, vyhrožoval sebevraždou, nadávkami a odchodem z domu. Seděla na gauči plná výčitek, že doopravdy není tou dobrou matkou a že jistě dělá něco špatně. Z jejího dítěte se stal manipulátor, který si vždy prosazuje svou. Pokud něco chtěl, dostal to. Pokud kladla odpor, začal ji vydírat.

Při podrobném rozebírání jejich pocitů v oblasti výchovy dítěte jsme došly k velice zajímavým emočním nastavením. Sami posuďte:

Pro dítě musím udělat maximum
Rodiče dítěti mohou pokazit život
Musím být lepší máma než moje máma
Máma mi ztížila život
Říkat NE je bolestivé
Jako matce by mi neměly vadit chyby mých dětí

Jak se ukázalo, výše zmíněné Emoční rovnice™ jí způsobily následující formu chování:

Se svým dítětem trávila maximum času i na úkor toho vlastního
Neustále měla strach, že svému dítěti pokazí život
Neustále kontrolovala, zda je dobrou mámou
Neuměla svým blízkým i lidem v okolí říkat NE
Omlouvala chyby svých dětí a cítila se za takové myšlenky vinna

Moje klientka chtěla své dítě vychovat lépe než ostatní. Stala se však pro své dítě automatickou, stoprocentní mámou, která neříká NE. Je vždy k dispozici a všechno za ně udělá. Vztah mezi ní a jejím synem ztratil rovnováhu a dostal se do pozice máma

podřízená, dítě nadřízené. Její syn nikdy nepocítil odpor nejbližší osoby a po prvních zkušenostech se zápornou odpovědí přešel do manipulativního módu.

Jak jsem dnes sama zjistila, i dobrý záměr může mít destruktivní následky. Cílem tohoto článku však není vás děsit. Podstatné je si uvědomit, že i my se někdy můžeme stát obětí dítěte. Nehledejme však primárně vinu u něj. Kořenem celé záležitosti je naše emoční nastavení, které řídí naše chování při výchově dítěte. Jaký postoj k dítěti zaujímáme a jak naši osobnost naše dítě vnímá. Pokud jsme emočně zdraví, náš vztah k dítěti je vyrovnaný. Jsme pro dítě přirozenou autoritou a zároveň je nesrážíme. Avšak pokud je náš emoční svět rozbouraný, dochází k porušení již zmíněné rovnováhy.

A co říci na závěr? Osobně tvrdím, že vztah s dětmi je řízen stejnými principy jako vztah partnerský. A o základních principech vám ráda povím v příštím čísle.

© Napsala Lenka Černá

Kouč v oblasti osobního rozvoje
(práce, peníze, vztahy, zdraví)

Email: cerna@mindssoft.cz

www.muivztah.cz www.mamdepku.cz

www.foto-mluvi.cz

Tento článek můžete využít pro své potřeby, pokud uvedete informace o autorovi, jeho email a odkaz na www stránky.

Měsíčník osobního růstu zdarma: [objednejte si](#)